

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010217
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5620010217.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. októbra 2021, sťažnosť odsúdeného T. R. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3Nt/16/2020 zo dňa 28.6.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. R. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného T. R. na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1T/149/2011-512 zo dňa 27.1.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/39/2016-610 zo dňa 12.7.2016.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil v podstate s poukazom na nasledovné:

T. R. bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/149/2011-512 zo dňa 27.1.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/39/2016 zo dňa 12.7.2016, právoplatným dňa 12.7.2016, uznaný vinným v bodoch 1) až 4) z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.) a v bode 5) z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako sa uvádza v predmetnom rozsudku. Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol T. R. na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil vo výroku o vine a vo výroku o treste rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 2T/113/2014 zo dňa 4.4.2015, ktorým bol T. R. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom 4 (štyri) roky. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. T. R. bol zaviazaný nahradiť škodu poškodeným X. X., Pro BioSpace, s.r.o. a DUVOPA, s.r.o., a to v sumách uvedených vo výroku rozsudku. Poškodení HYCA, s.r.o. a MERITO Bratislava spol. s r.o. boli s nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Odsúdený sa písomne podaným návrhom domáhal povolenia obnovy konania vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 4) a 5) a následne aj vo vzťahu k výroku o treste. Odsúdený sa opakovane domáhal výsluchu svedkov, ktorých navrhol vypočuť v predchádzajúcom konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3Nt/26/2016 a v ktorom tieto svedkovia vypočutí neboli a navyše žiadal vypočuť svedka J. A.. Ďalej žiadal zaistiť daňové doklady od firiem H. Q. a Pro BioSpace, s.r.o. Liptovský Mikuláš. Tiež žiadal o vyhotovenie posudku, ktorý vyčíslí skutočnú škodu, ktorá údajne bola spôsobená trestným činom.

Odsúdený aj na konanom verejnom zasadnutí o návrhu na povolenie obnovy konania zotrval na svojom návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj na navrhnutých dôkazoch. Navrhnutý svedok J. A., ktorý doposiaľ vypočutý nebol, by mohol potvrdiť to, čo celý čas hovoril ohľadom dreva, za ktoré bol odsúdený. Svedkovia a poškodení klamali, keď tvrdili, že faktúry boli stornované, v skutočnosti tieto boli zaúčtované, ide o faktúry, ktoré si uplatnili DPH firma Pro BioSpace, s.r.o. a H. Q.. Svedkovia F. a F. z firmy Vericom, s.r.o., ktorí v pôvodnom konaní vypočutí neboli, platili za drevo na účet Pro BioSpace, s.r.o., o čom sú doklady. K vyžiadaniu daňových dokladov spoločnosti Pro BioSpace, s.r.o. a od H. Q. doplnil, že ide o účtovné doklady za drevo, faktúry za obdobie rokov 2007-2008, konkrétne ich uviesť nevedel, vie ich poslať. Odsúdený poukázal na výpoveď Q. na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní, keď menovaný potvrdil, že prevzal 300 kubíkov dreva, avšak nikde v zápisnici to nie je uvedené a vypovedal tak aj v prípravnom konaní.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí navrhol vypočuť ďalších svedkov, a to M. X., H. U., J. F., R. F. a J. N., ktorých obhajoba navrhovala vypočuť už na hlavnom pojednávaní. Svedkovia potvrdia, že drevo, ktoré bolo odobraté v mene Java Invest, s.r.o. od poškodeného, bolo dodané zmluvným partnerom spoločnosti Java Invest, s.r.o., pričom títo za dodávku riadne zaplatili spoločnosti Java Invest, s.r.o. a skutočnosť, že Java Invest, s.r.o. nezaplatila poškodenému, nemožno klásť za vinu odsúdenému T. R.. Odsúdený už vykonal väčšiu časť trestu a pokiaľ by sa cítil vinným z týchto dvoch skutkov, nedomáhal by sa povolenia obnovy. K ostatným skutkom v rozsudku sa odsúdený priznáva. Jedine svedkovia, ktorých výsluch v tomto konaní žiada, by mohli potvrdiť skutočnosť, že drevná hmota bola skutočne vyťažovaná tak ako sa on bráni. Na okraj uvádza, že v pôvodnom konaní na pojednávaní bolo upustené od výsluchu svedka R. N., nie svedka J. N.. K návrhu na zabezpečenie daňových dokladov doplnil, že odsúdený je na slobode krátky čas a počas výkonu trestu nemal možnosť zabezpečovať nijaké dôkazy. No v tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že nik sa nevysporiadal s tým, že poškodení si uplatnili vratku DPH a tá bola aj realizovaná, nik neskúmal, za čo bola vratka DPH. Na základe týchto skutočností bolo potrebné vyžiadať daňové doklady.

Súd vyhovel jedine dôkaznému návrhu na výsluch svedka J. A., ktorý ako svedok nebol v pôvodnom trestnom konaní navrhnutý a vypočutý. Svedok vypovedal, že s odsúdeným sa pozná od roku 2000. V katastri obce U. bol viackrát, raz opravovať traktor a inokedy opravovať stroj LKT. Bolo to v rokoch 2006, 2007, raz na jeseň a raz z jari. Mal vedomosť o tom, že tam odsúdený vykonával výrub drevnej hmoty pre farské lesy. Množstvo drevnej hmoty nevedel uviesť, nemeral ho, ale bolo ho tam dosť. Videl, ako odsúdený nakladal drevo na poľské kamióny. Boli tam pracovníci, pilčíci, ktorých nepoznal, ale poznal J. N., bol tam Q. s Octaviou a Poliaci. V tej lokalite bol jedenkrát v jeseni 2006, kedy opravoval traktor a druhýkrát na jar 2007. Volal mu J. N., keď bolo treba niečo opraviť. Na mieste sa s R. ani veľmi nerozprával, väčšinou sa bavili oni spolu. Mali svoju robotu. Prišiel tam kvôli oprave strojov, ktoré patrili R.. Pred verejným zasadnutím sa s R. nerozprával. Naposledy sa videli asi 4 roky dozadu. Q. pochádza zo Y., on je z N. F., čo je asi 15 km od Y., tam každý pozná každého. Na záver uviedol, že si nie je istý, či je to obdobie rokov 2006, 2007, lebo je to dlho dozadu.

Súd poukazuje na to, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, keď dodatočne vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Nové skutočnosti musia byť zároveň také závažné, aby odôvodňovali zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neprináleží súdu právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, pretože je to v rozpore s ustanovením § 394 a nasl. Tr. por. o podmienkach konania o návrhu na povolenie obnovy konania.

Po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí súd dospel k záveru, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania neboli zo strany odsúdeného predložené dôkazy tak, ako to predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Dôkaz výsluchom svedka J. A. je síce dôkazom novým, a preto sa súd rozhodol prijať ho a vykonať na verejnom zasadnutí (aj napriek tomu, že odsúdený v návrhu neuviedol, na aké presné okolnosti je potrebné tohto svedka vypočuť). Z výpovede svedka však nevyplývajú žiadne relevantné okolnosti, ktoré by sa týkali skutkových okolností skutkov, vo vzťahu ku ktorým sa odsúdený domáhal povolenia obnovy konania. Odsúdený sa domáhal povolenia obnovy konania vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 4) a 5) rozsudku, pričom tieto boli spáchané v období od 21.8.2007 do 6.2.2008 (skutok 4/) a v dňoch 15.7.2009, 17.7.2009 a 21.7.2009 (skutok 5/), pričom svedok J. A. sa vo svojej výpovedi vyjadroval najprv k obdobiu rokov 2006 (jeseň) a 2007 (jar) a na záver svojej výpovede uviedol, že si nie je týmto obdobím istý, vzhľadom na značný odstup času. V súhrne možno konštatovať, že svedok neuviedol ku skutkom pod bodmi 4) a 5), vo vzťahu ku ktorým sa vykonávalo dokazovanie, nové skutočnosti, ktoré by mohli viesť

k inému rozhodnutiu o vine odsúdeného v pôvodnom trestnom konaní, nič konkrétne, určité a dôkazne rozhodujúce. Preto súd konštatuje, že sa nejedná o dôkaz, ktorý by mohol sám osebe alebo v spojení s inými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v pôvodnom trestnom konaní a tým by odôvodňoval aj povolenie obnovy konania.

V prípade ďalších svedkov, ktorých odsúdený navrhoval vypočuť v tomto konaní o návrhu o povolenie obnovy konania a ktorých vykonanie súd odmietol, nešlo o dôkazy nové alebo súdu skôr neznáme. Výsluch svedkov M. X., J. F., R. F., H. U. a J. N. bol navrhnutý už v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/49/2011 (ako to vyplýva z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.5.2015 na č.l. 423 spisu) a rovnako tak v predchádzajúcom konaní o predchádzajúcom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3Nt/26/2016, v ktorom sa súd s týmito dôkaznými návrhmi vysporiadal a už v pôvodnom konaní boli súdom zamietnuté. Podľa uznesenia nachádzajúceho sa na č.l. 424 spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/49/2011, súd zamietol výsluch svedkov J. F., R. F., M. X., H. U. a návrh na výsluch svedka J. N. odsúdený (v tom čase obžalovaný) prostredníctvom obhajcu zobral späť (č.l. 423). Zamietnutý bol tiež návrh na výsluch svedka R. N.. Takže v prípade týchto dôkazov nejde o dôkazy nové, ktoré by neexistovali alebo neboli známe v čase, keď rozhodoval súd v pôvodnom trestnom konaní a s týmito dôkaznými návrhmi sa vo svojich rozhodnutiach vysporiadal súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd. Pokiaľ nebolo v tomto konaní o povolení obnovy konania súdu predložené, k čomu konkrétnemu sa majú títo svedkovia vyjadriť, aké nové okolnosti z ich vyjadrení odsúdený po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia zistil a akým novým zásadným spôsobom by mohli tieto okolnosti prispieť k zmene už právoplatne zisteného skutkového stavu, nemôže súd ani vyhovieť návrhu na ich vypočutie.

Súd v tomto konaní o povolení obnovy konania odmietol aj dôkazný návrh odsúdeného, a to vyžiadanie daňových dokladov spoločnosti Pro BioSpace, s.r.o. a H. Q., účtovných dokladov za drevnú hmotu za obdobie rokov 2007-2008, pretože ide o návrhy nekonkrétne a neurčité, nie je z nich jasné, ktoré daňové a účtovné doklady si má súd od týchto spoločností vyžiadať (nie je možné žiadať všetky daňové doklady a celé účtovníctvo za obdobie rokov 2007-2008 a tieto súdom skúmať v rámci obnovy konania) a taktiež nie je zrejme, aké nové skutočnosti sa majú takýmito listinnými dôkazmi preukázať. Len všeobecné konštatovanie odsúdeného, že poškodení si uplatnili vratku DPH a táto bola aj realizovaná, pričom nikto neskúmal, za čo bola uskutočnená vratka DPH, je podľa názoru súdu nepostačujúce na vyžiadanie si konkrétnych dokladov, najmä, keď poškodeným v bode 4) je Pro BioSpace, s.r.o. a v bode 5) DUVOPA, s.r.o. a odsúdený navrhuje vyžiadať si daňové a účtovné doklady (faktúry), podľa ktorých si uplatnili DPH firma Pro BiocSpace, s.r.o. a Nemjo.

Súd je názoru, že odsúdený v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania musí súdu predložiť konkrétny a jasný dôkaz, ktorý má byť jednak dôkazom novým a v čase pôvodného trestného konania súdu neznámym, ale najmä to musí byť dôkaz, z ktorého už pri návrhu na jeho vykonanie bude zrejme, že do dokazovania je spôsobilý priniesť nové okolnosti a nové skutočnosti, ktoré by mohli samé osebe alebo v spojení s inými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v pôvodnom trestnom konaní a tým by odôvodňovali aj povolenie obnovy konania. Zo žiadneho z navrhnutých dôkazov nevyplýva, aké nové skutočnosti majú do dokazovania priniesť a aké konkrétne skutkové okolnosti sa nimi majú preukázať. Inštitút návrhu na povolenie obnovy konania neznamena, že súd bude automaticky vykonávať všetky dôkazy, ktoré odsúdený v tomto konaní navrhne s odôvodnením, že tieto neboli vykonané v pôvodnom trestnom konaní, aj keď sa ich vykonania dožadoval (nejde o dôkaz nový), s odôvodnením, že preukáza jeho nevinu (ide o príliš široko a všeobecne formulovanú okolnosť, ktorá sa má preukázať) a zároveň súd nemôže v otázke bližšej špecifikácie dôkazov preberať iniciatívu za odsúdeného, ale musí si zachovať pozíciu nezávislého arbitra. Pokiaľ odsúdený nemá objektívne možnosť zabezpečiť do konania konkrétny dôkaz, na základe jeho návrhu takýto dôkaz vyžiada a zabezpečí súd, avšak len v prípade, ak je zrejme, že dôkaz je dostatočne špecifikovaný, aká skutočnosť sa má týmto dôkazom preukázať a táto prispeje k náležitému objasneniu dôkaznej situácie (v tomto prípade k závažnej zmene doposiaľ zisteného skutkového stavu).

Pokiaľ odsúdený mal k dispozícii listinné doklady týkajúce sa účtovných a daňových dokladov s tým, že ich konkrétne nevie uviesť, ale vie ich súdu poslať, na čo poukázal v rámci svojho záverečného prednesu, ale nemal možnosť tak urobiť pre výkon trestu odňatia slobody, v priebehu celého trestného konania, aj po podaní návrhu na povolenie obnovy konania bol zastúpený obhajcom, ktorý spôsob predkladania dôkazov nepochybne ovláda.

Odsúdený namietal aj obsah výpovede poškodeného H. Q., ako aj nezaznamenanie časti obsahu jeho výpovede na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní („potvrdil, že prevzal 300 kubikov dreva“), takáto námietka nemôže byť relevantná v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania a mala byť

riešená v pôvodnom konaní, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní, kde bolo potrebné zo strany obvineného obsah zápisnice namietat', čo mu nepochybne umožňuje ustanovenie § 58 Tr. por. Súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť a posudzovať spôsob, akým sa v pôvodnom trestnom konaní prvostupňový a odvolací súd vysporiadali s jednotlivými dôkazmi, pokiaľ návrhy na ich vykonanie odmietli, súd takéto úvahy nemôže nijako meniť alebo prehodnocovať. Nie je úlohou súdu, aby v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania polemizoval o tom, či sa súdy rozhodujúce o vine a treste dostatočne vysporiadali s okolnosťami a námietkami zo strany v tom čase obžalovaného. Vyjadrenia odsúdeného T. R. na verejnom zasadnutí („títo páni poslali čestné prehlásenia, na ktoré súd vôbec taktiež nereagoval“, „vypovedali G. a T., že drevo sa bralo a na to nikto nereagoval“, a ďalšie), smerujú k tomu, že sa odsúdený dožaduje iného hodnotenia a vysporiadania sa s okolnosťami, ktoré vyšli najavo skôr, než súd právoplatne rozhodoval o jeho vine a treste.

Súd uzatvára, že nedošlo k obsahovej zmene výpovedí poškodených a svedkov, ktorí boli vypočutí v pôvodnom konaní, obsah výpovede svedka J. A. nepriniesol nové skutočnosti do teraz zisteného skutkového stavu a neboli zistené ani iné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Na základe uvedeného, rešpektujúc i zásadu, že súd v konaní o povolení obnovy konania nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a rovnako i zásadu že nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní, súd rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného T. R. na povolenie obnovy konania, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por., lebo nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe alebo také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi viedli k inému rozhodnutiu, než tomu, ku ktorému dospel súd v pôvodnom konaní.

V čase podania návrhu na povolenie obnovy konania sa odsúdený nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a vo svojom návrhu tiež požiadal, aby bol prepustený na slobodu, pretože nie je daný dôvod na jeho väzbu. Keďže už pred konaním verejného zasadnutia bol z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený, súd o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por. nerozhodoval ani zamietavým výrokom, pretože v čase vyhlásenia rozhodnutia na to neboli splnené procesné podmienky.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený T. R. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený zahlásenú sťažnosť zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 20.8.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23.8.2021, a to nasledovne:

Súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že v rámci návrhu na povolenie obnovy konania musí odsúdený súdu predložiť konkrétny a jasný dôkaz, ktorý má byť jednak dôkaz nový a v čas pôvodného súdneho konania súdu neznámy, ale najmä to musí byť dôkaz, z ktorého už pri návrhu na jeho vykonanie bude zrejmé, že do dokazovania je spôsobilý priniesť nové okolnosti a skutočnosti, ktoré by mohli samé osebe alebo v spojení s inými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v pôvodnom trestnom konaní.

Podľa názoru súdu žiaden z navrhnutých dôkazov neobsahoval, že aké nové skutočnosti majú do dokazovania priniesť navrhnuté dôkazy a aké konkrétne skutkové okolnosti sa nimi majú preukázať.

S takýmto názorom súdu sa nestotožňuje.

Na pojednávaní odsúdený uviedol, že má k dispozícii listinné doklady týkajúce sa účtovných a daňových dokladov, avšak pre krátkosť času, vzhľadom k tomu, že bol vo výkone trestu odňatia slobody, a to v priebehu celého trestného konania, ako aj v čase podania návrhu na povolenie obnovy konania, ich nemohol zabezpečiť a súdu predložiť na pojednávaní, avšak žiadal o preloženie termínu s tým, že ich súdu vie preposlať, resp. predložiť na ďalšom pojednávaní.

Na pojednávaní odsúdený taktiež namietal obsah výpovede poškodeného H. Q., a to nezaznamenanie časti obsahu jeho výpovede na hlavnom pojednávaní týkajúcej sa tvrdenia, že tento od neho prevzal 300 kubíkov dreva. Ani toto tvrdenie okresný súd nezval do úvahy a naň neprihliadol a taktiež ani nepreveril, či je pravdivé, pretože podľa názoru súdu mal obsah zápisnice namietat', čo mu dovoľuje ustanovenie § 58 Tr. por.

Podľa názoru súdu teda nedošlo k obsahovej zmene výpovedí poškodených a svedkov a neboli zistené ani iné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania.

Odsúdený zastáva názor, že súd mal vykonať navrhované dôkazy, pretože z týchto dôkazov je zrejmé, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil a jeho odsúdenie bolo protizákonné.

Nakoľko cíti krivdu, že bol protizákonne odsúdený, aj keď už trest vykonal, navrhuje, aby sťažnostný súd jeho sťažnosti vyhovel, napadnuté uznesenie okresného súdu ako nezákonné zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K dôvodom sťažnosti odsúdeného T. R. sa prokurátor vyjadril písomným podaním zo dňa 30.8.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 3.9.2021, a to nasledovne:

S dôvodmi sťažnosti odsúdeného sa prokurátor nestotožňuje.

Uznesenie súdu prvého stupňa považuje za zákonné, vychádzajúce z obsahu úpravy § 393 a nasl. Tr. por. V tejto súvislosti, reagujúc postupne na dôvody sťažnosti, konkretizované v mene odsúdeného jeho obhajcom, dovoľuje si dať do pozornosti ako súdu prvého stupňa, tak aj sťažnostného súdu, že odsúdený sa v značnej časti návrhu na povolenie obnovy konania domáha vykonania dôkazov, ktoré ním už boli navrhované v rámci samotného súdneho konania, ktorého výsledkom je odsudzujúci rozsudok potvrdený odvolacím súdom. Vo svetle uvádzaného tak pri nich nie je naplnená jedna z požiadaviek zákonodarcu ním vyjadrená v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por., teda že ide v danom prípade o dôkaz nový, súdu skôr neznámy, navyše s tým, že dôvody nevykonania týchto dôkazov uvádza v príslušnej časti rozhodnutia aj odvolací súd. Vo vzťahu k dôkazom, ktoré neboli už v pôvodnom konaní odsúdeným, resp. jeho obhajcom navrhované a mohli by byť teda považované za nové, dovoľuje si dať do pozornosti konajúcich súdov, že osobitne, čo sa T. R. navrhovaných listinných dôkazov v rozsahu bližšie ním nešpecifikovaných účtovných a daňových dokladov týka, na verejnom zasadnutí sám odsúdený uviedol, že nimi disponuje, napriek tomu ich súdu doposiaľ nepredložil. Prokurátor sa preto domnieva, že súdu prvého stupňa nie je možné v tomto smere. Aj dôkaz, ktorý súd prvého stupňa v súvislosti s prejednaním návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania pripustil a vykonal v podobe výsluchu svedka J. A. pritom podľa názoru prokurátora nepriniesol žiadne nové skutočnosti majúce bezprostredný dopad na spôsob vybavenia trestnej veci odsúdeného. Svedok jednak pre odstup času nebol schopný správne časovo zaradiť ním popisované skutočnosti, jednak jeho výpoveď len preukazuje, že k ťažbe drevnej hmoty prostriedkami poskytnutými odsúdeným došlo a že na tvare miesta bol svedkom videný aj svedok Ing. H. Q., nedáva však odpoveď na to, koľko drevnej hmoty bolo vyťažených a ako s ňou následne bolo naložené. Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby sťažnostný súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného T. R. bola podaná oprávneným subjektom, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného T. R., vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/149/2011, zodpovedá stavu veci a zákonu. Rovnako tak odôvodnenie napadnutého uznesenia okresný súd učinil zodpovedajúcim spôsobom v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por., podrobne a erudovane. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu, pri existencii erudovaného a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorého argumentáciou sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje, krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba

v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Treba stručne pripomenúť, že:

T. R. bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/149/2011-512 zo dňa 27.1.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/39/2016 zo dňa 12.7.2016, právoplatným dňa 12.7.2016, uznaný vinným v bodoch 1) až 4) z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.) a v bode 5) z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako sa uvádza v predmetnom rozsudku. Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol T. R. na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil vo výroku o vine a vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 2T/113/2014 zo dňa 4.4.2015, ktorým bol T. R. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom 4 (štyri) roky. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. T. R. bol zaviazaný nahradiť škodu poškodeným X. X., Pro BioSpace, s.r.o. a DUVOPA, s.r.o., a to v sumách uvedených vo výroku rozsudku. Poškodení HYCA, s.r.o. a MERITO Bratislava spol. s r.o. boli s nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr nežných a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd, ako už bolo uvedené vyššie, sa stotožňuje s presvedčivým a správnym odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízný princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho tvrdení a dôvodov, na základe ktorých sa vo svojom návrhu a následne v konaní pred súdom prvého stupňa domáhal povolenia obnovy konania a s ktorými sa súd prvého stupňa náležite vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

Na zhrnutie, osobitne s prihliadnutím na sťažnostné námietky odsúdeného, považuje krajský súd za potrebné v konkrétnostiach upriamiť pozornosť na nasledovné:

Odsúdený T. R. návrh na povolenie obnovy konania založil na novom dôkaze, a to výpovedi svedka J. A., ktorému dôkaznému návrhu aj bolo vyhovené a svedok bol vypočutý pred súdom prvého stupňa. Oboznámiac sa s obsahom výpovede svedka J. A., ako aj s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní, aj krajský súd totožne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v prípade výsluchu svedka J. A. sa síce jedná o nový dôkaz, súdu skôr neznámy, avšak nie takej povahy, že či už sám osebe alebo v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní a skutočnosťami zistenými v pôvodnom konaní by bol spôsobilým privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného T. R. vo vzťahu ku skutkom pod bodom 4), 5) rozsudku. Svedok nebol schopný časovo správne zaradiť ním popisované skutočnosti a súčasne jeho výpoveď len preukazuje, že k ťažbe drevnej hmoty prostriedkami poskytnutými odsúdeným došlo a že na mieste bol svedkom videný aj svedok Ing. H. Q., výpoveď tohto svedka však nedáva odpoveď na to, objemovo koľko drevnej hmoty bolo vyťažovaných a ako s ňou bolo následne naložené. V súvislosti s výpoveďou tohto svedka je tiež potrebné uviesť, že odsúdený sa domáhal povolenia obnovy konania vo vzťahu ku skutku pod bodom 4), ktorý bol spáchaný v období od 21.8.2007 do 6.2.2008 a vo vzťahu ku skutku pod bodom 5), ktorý bol spáchaný v dňoch 15.7.2009, 17.7.2009 a 21.7.2009, pričom svedok J. A. sa vo svojej výpovedi vyjadroval najprv k obdobiu rokov 2006 (jeseň) a 2007 (jar) a na záver svojej výpovede uviedol, že si nie je týmto obdobím istý vzhľadom na značný odstup času.

Ako nový dôkaz za účelom povolenia obnovy konania odsúdený navrhol výsluch svedkov J. F., R. F., H. U., M. X. a J. N.. Krajský súd sa stotožňuje s postupom okresného súdu, keď tieto dôkazné návrhy odmietol. Okresný súd správne poukázal na to, že sa nejedná o nové a súdu skôr neznáme dôkazy, nakoľko odsúdený vykonanie týchto dôkazov žiadal už v pôvodnom konaní, v ktorom mu bol návrh na výsluch svedkov J. F., R. F., H. U., M. X. súdom na hlavnom pojednávaní odmietnutý a návrh na výsluch svedka J. N. v tom čase obžalovaný prostredníctvom obhajcu zobrať späť, na tomto dôkaznom návrhu netrval, odmietnutý bol tiež návrh na výsluch svedka R. N. (uvedené preukázateľne vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.5.2015 z pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/149/2011). V tejto súvislosti je tiež potrebné poznamenať, že odsúdený sa výsluchu týchto svedkov domáhal už v predchádzajúcom konaní o povolenie obnovy konania na základe jeho predchádzajúceho návrhu, avšak aj v tomto predchádzajúcom konaní o povolenie obnovy konania mu boli dôkazné návrhy odmietnuté (konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3Nt/26/2016). V súvislosti s výsluchom menovaných svedkov je tiež potrebné poukázať na skutočnosť, že odsúdený neuviedol žiadne konkrétne nové skutočnosti, ohľadne ktorých by svedkovia mali vypovedať a ktoré by buď samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi z pôvodného konania boli spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného ohľadne skutkov pod bodmi 4) a 5).

Okresný súd rovnako tak postupoval správne a v súlade so zákonom, keď odmietol odsúdeným navrhovaný dôkaz, a to ako nový dôkaz vyžiadať daňové doklady spoločnosti Pro BioSpace, s.r.o. a H. Q., účtovných dokladov za drevnú hmotu za obdobie rokov 2007-2008, pretože aj podľa názoru krajského súdu ide o dôkazné návrhy nekonkrétne a neurčité z pohľadu zákonných podmienok pre

povolenie obnovy konania. Z tohto dôkazného návrhu odsúdeného nie je zrejmé, ktoré konkrétne daňové a účtovné doklady si má súd ohľadne týchto spoločností vyžiadať a aké konkrétne skutočnosti sa majú týmito listinnými dôkazmi preukázať. Len všeobecné konštatovanie odsúdeného, že poškodení si uplatnili vratku DPH a táto bola aj realizovaná, pričom nikto neskúmal, za čo bola uskutočnená vratka DPH, je nepostačujúce na vyhoviecie tomuto dôkaznému návrhu vo svetle zákonom stanovených podmienok pre povolenie obnovy konania. Nemožno tiež opomenúť a na čo aj poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, poškodeným v bode 4) je Pro BioSpace, s.r.o. a v bode 5) DUVOPA, s.r.o. a odsúdený navrhuje vyžiadať si daňové a účtovné doklady (faktúry), podľa ktorých si uplatnili vratky DPH firma Pro BioSpace, s.r.o. a Q..

Pokiaľ odsúdený už od konania pred okresným súdom uvádzal, že má k dispozícii listinné dôkazy týkajúce sa účtovných a daňových dokladov, tieto doposiaľ nepredložil, a to ani v rámci sťažnostného konania, pričom odsúdený už ani nie je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý dôvod odsúdený uvádzal na zdôvodnenie, prečo tieto listinné dôkazy súdu nepredložil. Odsúdený po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody neuvádza žiaden konkrétny dôvod, pre ktorý ním uvádzané listinné dôkazy nepredložil ani v rámci sťažnostného konania. Súčasne tieto ním spomínané listinné dôkazy ani žiadnym bližším spôsobom nekonkretizoval, v dôsledku čoho tu nie je ani zrejмый ich súvis so splnením zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania. Niet teda opodstatneného dôvodu ďalej vyčkávať na predloženie odsúdeným bližšie nekonkretizovaných listinných dôkazov v tomto konaní.

V súvislosti s výpoveďou svedka H. Q. na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní odsúdený namietal, že v zápisnici o hlavnom pojednávaní nie je zaznamenané to, že menovaný svedok potvrdil, že prevzal 300 kubíkov dreva. K argumentácii okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd na doplnenie uvádza, že svedok v pôvodnom konaní pri výsluchu v prípravnom konaní vypovedal, že raz nakúpil drevnú hmotu od spoločnosti Pro BioSpace s.r.o. a k uvedenému sa bližšie vyjadroval. Predmetná výpoveď svedka je súčasťou vyšetrovacieho spisu, ktorý mal súd k dispozícii v pôvodnom konaní. Ak svedok H. Q. skutočne na hlavnom pojednávaní potvrdil, že prevzal 300 kubíkov dreva, táto skutočnosť teda na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní odznela. Odsúdený v pôvodnom konaní absenciu takéhoto vyjadrenia svedka v zápisnici o hlavnom pojednávaní nenamietal.

Odsúdený v úvode konania o povolenie obnovy konania pred okresným súdom žiadal o vyhotovenie znaleckého posudku, ktorým by bola určená skutočná škoda. Takýto dôkazný návrh odsúdeného však nie je dôvodným. Odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy súdu v pôvodnom konaní skôr neznáme, ktoré by zakladali vážnejšie pochybnosti o správnosti určenia výšky škody v pôvodnom konaní.

V podrobnostiach odkazujúc na vyššie uvedené dôvody, ako aj odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, krajský súd uzatvára, že odsúdený v tomto konaní neuviedol, neoznačil, či nepredložil žiadne také nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by buď samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi boli spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 4) a 5) a tým aj vo vzťahu k uloženému trestu aj za tieto skutky. Za tohto stavu bolo plne dôvodným zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania pre nesplnenie zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania. Odsúdený ani v podanej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné námietky, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Krajský súd preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Záverom krajský súd poznamenáva, že pokiaľ odsúdený aj v tomto konaní opakovane spochybňuje svoju vinu za skutky pod bodmi 4) a 5), súdu v konaní o povolenie obnovy konania neprináleží preskúmvanie vecnej správnosti a zákonnosti pôvodného rozsudku, nakoľko v konaní o povolení obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp. Vzhľadom na uvedené nie je preto možné, aby sa súd v tomto konaní vyjadroval k správnosti hodnotenia dôkazov súdmi v pôvodnom konaní, ktorého výsledkom bol odsudzujúci rozsudok. Súdu v tomto konaní rovnako tak neprináleží vyjadrovať sa k správnosti a zákonnosti odmietnutia dôkazných návrhov odsúdeného v pôvodnom konaní.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôkazy, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.